

מסורת הש"ס

(א) (לעיל סה, ב) (לעיל ד.
 וש"נ, ג) חפזות כד:
 כריות ז: ד) (לעיל ה.
 וש"נ, ט) (גדה יח: קדושין
 פ. טוהרות פ"ג ת"ח).
 (ו) (דברים יב, י) (ז"ל אחר
 ד"ה רוחות, ט) (ז"ל
 דעבירם).

מוסף רשמי

בב חרובין מערב
שבת לערב שבת. כל
השנה היה נכון. כל
הנה היה ומתגלה
מחורין (חמשה כ"ד) ר'
מאיר חיים למיטוטא.
בנימון (ה'ת"ל) קטן וקטנה
לא תולין לא היה מתיבין.
דבר ר' יהודה אמר לו לר' יוסף
אמר לא תולין.
יהא חבוי בפרשה מפני
מה לא מתיבין. אמר לר' יוסף
קטן שמה תולין.
קטנה שמה תולין.
תולין מתיבין בפרשה.
ואל אמר ר' יוסף קטנים
היו קטנים. (דע"ל א' ב'
ובע"ל א' ב' דע"ל א' ב'
מן העיר. (דע"ל א' ב'
לשון. בע"ל א' ב' ונחלת
שפאלה (דע"ל א' ב')

שיטה מקובצת

6 ר"מ מחיר לשחוט
 אחריהם. ג"ב ע"י חוסי'
 בכוורות דף (כ' ע"א)
 (נ"ח ע"ב: **3**) ה"ג
 שחט באשפה מאי איכא
 למימר בא לימלך מאי
 איכא למימר שחט באשפה
 הכל: **ג** או בא לימלך
 לב"ד: **ד** דתנן כי ה"ג
 בטהרות פ"ג ה"ד:

לֹא מִיבְּטֵא קֶאֱמֵר. רב דמי מודה
לֹאֵלֵךְ הִי אִמֶּר רב דמי דבֵּלָא טרופ
אִימָא וְ הִי שְׁחִטָּה. וְ שִׁמְעוֹ. אֵל שִׁמְעֵה
דְּאִמֵּר יוֹ שְׁחִטָּה לְשׁוֹף מִכְּאֵר יִרְמְיָהּ
דְּרַבִּי חִימָה: **צִי הַגּוֹלֵה.** לֹא אֲנִי
כְּנֻסָה הַגְדוּלָה קֶאֱמֵר אֵלֵךְ בְּהֵן
דְּרוֹת אֲחֵרִים קֶאֱמֵר שְׁחִטָּה לְנִקְוֹת
בְּנֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בֵּינֵם וּפְשָׁעֵם
מִפְּנֵי שֶׁתְּקַלְקְלוּ דְּרוֹת וּמוֹשְׁלֵי מִנֵּי
בְּבֵל לֵבָן שֶׁהִיוּ חֲמִידִים פְּסָקוֹ לֵבָן
(שְׁחִטָּה: **וְ** וְאֵתָּה **כְּחֵם עֵינֵיִם דְּרַבִּי**
חִימָה וְבִנְיָ. שְׁחִטָּה אֲתָם טוֹבָה
זֹאת. רַבִּי חִימָה וְבִנְיָ מִבְּבֵל עָלוּ
דְּבִלְמָרָא **צִי הַגּוֹלֵה** פ"ק דְּסוֹכָה ו' (דף ג.)
וְיִקְיָם וְוֹעוֹת וְרַעֲמִים וְרוֹחוֹם.
מִפְּנֵי שֶׁבְּרִיתוֹת בְּהוֹרָה (דף ג.)
דְּכִוִּין לְקַלְהָ: **וְוֹעוֹת.** הֶאֱרִיךְ
מִדְּעוֹשֶׁת: רֹחוֹם. וְעַפָּא אֲשֶׁר־טְרִיבִיךְ
דְּבִרְבִּי יִיְהוֹה. דְּלִמָּר וְזֹתָה דְּלִירְיָה
לְאֵלֹהֵינִי מִהֵנִי וְלֹא לְדִידָהּ בְּהֵא
עֲמֵלָה: **חִינָה צִי.** הוּא רַבִּי חִינָה
בֶּן דְּלוֹא וְיִבְמִי הִיא קוֹל זֶה יוֹאֵל:
ר' (דף) **נָקֵב חֲרוּבִין.** מִפְּנֵי שֶׁ
וְעֵלְמָס: **מִרְבִּי** וְאֲחֵרִים רֹאֲשֵׁן
אֹאֵן. דְּלִמָּר בְּרִישׁ מִכְּלִין (דף ג.)
שֶׁשְׁחִטְתָּן כְּשֶׁרָה אֶתָּה חֲרִיב חֲרִיבִין
לְכָסוֹת דְּחֵתִין לִמָּר (דף ג.) שְׁחִט
וְלֹא כֶּסֶה וְרֹאֵהוּ אֶתָּה חֲרִיב לְכָסוֹת:
פְּסוֹר מִלְכּוֹת. וְעֲמֵלָה מִפְּנֵי שֶׁ
דְּר"מ חֲשִׁיב לִיה כְּנֻסָה גְּמוּרָה:
וְחֲכָמִים אֹסְרִין. שְׁמָא יִפֵּה שְׁחִטוֹ
וְהוּאֵל שֶׁ שְׁחִטָּה מְעַלְיָא: **סִיפָא**
פְּסוֹר. (דף ג.) שֶׁהִתְחַלֵּם פְּסָק הִיא:
גְּבִי מִי שֶׁנָּה רִישָׁא דֵּלָא פְּלִינִי
וְלִיחִיבֵי לְכָסוֹת מִסָּפָה: **סִיפָא** אֲמִיר
כְּפָרָה הוּא דֵּלָא מְעַלְיָא לִיה. הִירוּחָה
שְׁאִין שְׁחִטְתִּין בְּנֵי אֲמִירֵי אֵין מִינֵם
אֲהוּ וְלֹא בְּנֵי אֵלֵךְ אֲלֵךְ אֲמִיר אֵין לִירְיָה
לְבִשָׁר: **רִישָׁא נְמִי.** לִיחִיבֵיהוּ לְרוּחָה
לְכָסוֹת מִסָּפָה וְאִפ"ה לֹא אֲמִי לִמִּכֵּל
מִינֵיהּ דְּלִמָּר כִּי וְאֵין אֵלֵךְ כְּדִי
לְנַקֵּי תִרְוָה: **הִי גִרָם** שְׁחִטָּה **כָּאֲשֶׁר־**
אֵלֵךְ אִירָב לְמִימָר. (דף ג.) שְׁחִט **כָּאֲשֶׁר־** הִלֵּךְ
יְיֹדְעִים שֶׁכְּבוֹי לֹא לְנֶקֶד הוּא: יוֹאֵל
כָּאֲשֶׁר־ לִמָּלְךְ. לִבִּית דִּין הִירוּחָה שְׁחִטוֹ
וְהִסֵּם מְגוּלָה וְאִמֶּר כְּלוֹם אֵין חֲרִיב
לְכָסוֹת וְאֵין אֲמִירִים לִי כֶּסֶה אֲמִיר
בְּבֵל שֶׁהִיא שְׁחִטָּה וְאִמֵּי לִמִּכֵּל:
סִיפָא נְמִי כָּאֲשֶׁר־ לִמָּלְךְ. מִה אֵין לְשִׁחּוֹת
אֲחֵרִים אֵלֵךְ בְּנֵי וְאֵין אֲמִירִים לִי אֲסוֹר
הוּא כְּסוֹר שֶׁהִיא שְׁחִטָּה: **אֵלֵךְ בְּכֵן.**
לֹא לְהִי חִיִּים וְכִרְשָׁא נְמִי פְּלִינִי:
לְחֹמֶרֶת. בְּמִלְחָה דְּסִיפָא אֲוִילִין
לְחֹמֶרֶת: **מִסִּיב.** מִלְקוֹת דְּסִיפָא
לִיה וְדִאי נִבְּלָה הִיא וְהִסְכֵּלָה לְקֹרֶה:
מִי אִירָב רֹב. אֲפִילוּ מִיֵּעוֹ.
מִמִּשְׁחֵה שְׁחִטָּה קוֹלְקִילִין וְכִוִּין מִתְקוֹלֵן
שֶׁשְׁחִטָּה לֵן דְּנִבְלָה הִיא לְר"מ דֵּהָ
שְׁמִעִין לִיה דְּחִיִּים לְמִשְׁעוֹת וְסוֹמֵךְ
מִשְׁעוֹת לְחֹקֶה שְׁעֵמָה וְ חֲזוֹקָה
אִימֶר אֲבֵךְ מִי הִיא הִימָה שְׁעוֹמֶת
וְלֹא טוֹרֵךְ קֵן שְׁמִעִי: **וְאִיִּשְׁרֵי לִיֵּם**
רֹבֵב. מִקֵּן מְעַשִׂים: **דִּסְנִי.** כִּי הִיא
גְּוֹלָדָה: **שְׁדִּרְכּוֹ** שֶׁל פִּינּוֹק לְעֹשֶׂה. דִּי
בְּאִשְׁפּוֹת שְׁרָאִים מִזִּיִּים שֶׁ שְׁחִטָּה
אֵת הַעִיסָה שְׁאֵין רֹאֲשֵׁן עֲנֵה נָה:
וְאִיִּשְׁרֵי

קסבר רוב תינוקות מטפחין

הוא בנחירה דלא בעי כסוי
סגיא וכל שכן בלא נחור:
לן לא נחור ורבי לטעמיה
(ו) ומי נפל יאניבא בריחניה.

כסוי הדם פרק ששי חולין

פו.

ס'פ'א נמי בין דאמר רבנן אמור לשהוש אחרים אמר שהוש
מפ'י'א'א היא. תימה דמחש דגזיר דלמא אחי למיכל
נכלה י' לי להמיר לאו דלוחו ואת בנו מספק מה לי לאו דלוחו
ואת בנו ומה לי לאו דנכלה ולא דמי לירש דפערין לבסוף מספק
דש' ואל תעשה בעלמא הוא ודלמא
אחי למיכל ויש לומר דאי לאו דרוב
מעשים מקולקלים לא היו פוערים
מלקלות משום גזירה דלמא אחי
למיכל אלא שלא נחמיר להטעין
כפי אמר' דפטור משום דלמא אחי
למיכל ויחין דרוב מעשים מקולקלין
יש לנו להחמיר נמי לשטות אחריהם
דלמא אחי למיכל:

מא' טעמא דר' מאיר הווא' ורוב
סעשיון מקובל יין. הקשה
 ה"ה ר"ר שמואל מוורודין ורענן מאי
 טעמא עמייהו אם רוב מעשיהם מתוקין
 אי"כ יבא מותר לטבול משמעתם ועד
 השוחט אחריהם אחאי אינו סופג
 חרצנים ואי פלגא ופלגא אם סמך
 פלגא דמקולקלין לחזקא דעומה
 בחזקתא דאסור ואיכרע ליה מנהא
 דמקולקלין אם כן יבא מותר לשחוט
 אחריהם וגם יתחייבו על שחיטתן
 משום נבלה וי"ל דהמפקח לכו לרוב
 מאי רוב מעשיהם מקולקלין אי רוב
 מעשיהם מתוקין ויבא חזקא דאסור
 חזקא מדי ולרבי שחיטא פשיטא
 ליה דרוב מעשיהם מקולקלין ואם
 תתמר ואף על גב דרוב מעשיהם
 מתוקין מ"מ רבי מאיר כיון דהייס
 למקולקלין אחאי לכו משום נבלה
 ויחאמי מותר לשחוט אחריהם וי"ל
 דסמך חזקא לרוב מקולקלין וכו'
 ליה מיעוטא דמתוקין מיעוטא
 דמיעוטא ולמיעוטא דמיעוטא לא
 חייב רבי מאיר:

רוב תינוקות מצהלים. פי' בקונטרס
מטפחים באשפות אצל בעיקר
ודאי נגע שהרי העיסה בידו ור"ת
מפרש דרוז חניקות מטפחים בעיקר
דנפוח שרץ באכלוס ומוקין
דאדמרינן בע"ז בפרק רבי ישמעאל
(דף פ:) או שהיה מטפח ע"פ חבית וכן
איחא בירושלמי בהדאי מפני שדרכו
שלי חניקות לטפח בעיקר אצל חניק
ודאי טמא דמא חניקות ודאי טמא
דלמרי' בחוספתא (דטהרות פ"ג) שסמס
חניקות טמאים מפני שנשים נדות
גונפות ומקשות אחתם ור"מ דמטבא
מאס דלית לו למתלי בלדס טבור
נשא לשם ונטל מן העיסה ונתן לו
כדי שלא יטמא העיסה וכי היא גוונא
אמר במס' טהרות פ"ג (מ"ו) לעיל
בין חניק דהבא חניק שנמא בלד
היה הקדוה ושושנים בידו אע"פ
שאין השושנים אלא ממקום הטומאה
טבור שאני אומר אדם טבור נתן
לו אע"פ שסמס חניק טמא היינו
ממגע נדה והסם טבור טמואתא
ממ קאמר אי נמי מיירי בחניק שזוא
טבור בודאי שהניחתו אמו מלובלן
בדמיא (בחוספתא סג) חניק שהניחתו
אמו ובאה ומנחמא כמו שזוא טבור
בדמיא שהניחתו מלובלן אצל הניחתו
נדה מפני שנשים נדות גונפות
ומקשות אחתם ואף על פי שלא נמא
בזק בידו מטמאים חכמים דמיא
יס' מטמאין שדרך החניק לטפח אמו
י"מ דלפילי הכי חולין בלדס טבור:

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ד מהלכות
שחיטה ה"י י עוש"פ
י"ד ס"י כח סעיף ז:
בב ב מ"י פ"ד שם ה"י
ד סמג לאוין קמב
עוש"פ י"ד ס"י עז סעיף
ט:
בב ג מ"י פט"ז מהל'
שאר אבות הטומאה
ה"י ז:

לעזי רש"י

אישטודוביי"ל, מערבולת
רוחות.

רבינו גרשום

[illegible]